

Obchodování s lidmi je považováno za jeden z nejzávažnějších trestných činů, při kterém dochází k významnému porušování základních lidských práv. Mezinárodní organizace prostřednictvím doporučení i závazných dokumentů vyzývají státy, aby předcházely obchodování s lidmi a v případě, že k němu dojde, aby umožnily narovnění lidských práv jeho obětí. Vlády jednotlivých států nesou zodpovědnost za dodržování lidskoprávních závazků nejen na rovině formulace politik, ale také v oblasti jejich praktické implementace. Zkušenosti ze sociální práce s obchodovanými osobami v České republice však ukazují na to, že oběti této závažné trestné činnosti k narovnění práv přístup nemají. Cílem této práce bylo zhodnotit, zda Česká republika naplňuje vybrané lidskoprávní standardy, které zaručují obětem obchodování přístup k právům. K evaluaci situace byla použita vybraná kritéria vymezující naplňování jednotlivých lidskoprávních standardů organizace Aim for Human Rights. Naplňování zvolených kritérií bylo zkoumáno na případu postupu státních orgánů v kauze vykořisťování stovek zahraničních pracovníků v lesnictví, jenž je znám jako kauza „Stromkaři“. Evaluace ukázala, že zatímco po formální stránce jsou standardy vyžadované mezinárodními dokumenty pokryty ze strany České republiky dostatečně, jejich implementace v praxi velmi zaostává. Organizace, které poskytují služby obchodovaným osobám, tedy musí kromě sociální práce s konkrétními lidmi také nadále usilovat o změny v oblasti implementace sledované politiky.